

Júlia

Világszerte Nr. 1

Abby Green

Signor Delucca egyezsége

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Harlequin Books S. A., 2014 – Harlequin Magyarország Kft., 2016

A JÚLIA 611. eredeti címe: *Delucca's Marriage Contract* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)
• *Magyarra fordította:* Várnai Péter

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 611. számában, 2016
Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-407-384-0

• *Kép:* iStockphoto

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Harlequin Magyarország Kft., 2016

- *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.
- *Felelős kiadó:* dr. Bayer József
- *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix
- *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail cím:* harlequin@eharlequin.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:
www.harlequin.hu

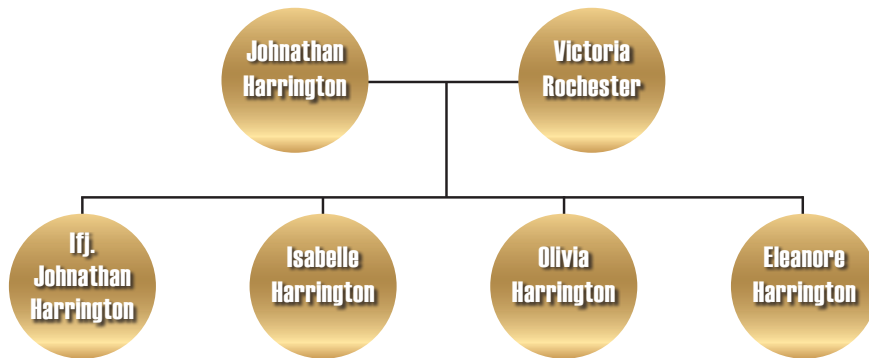
Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

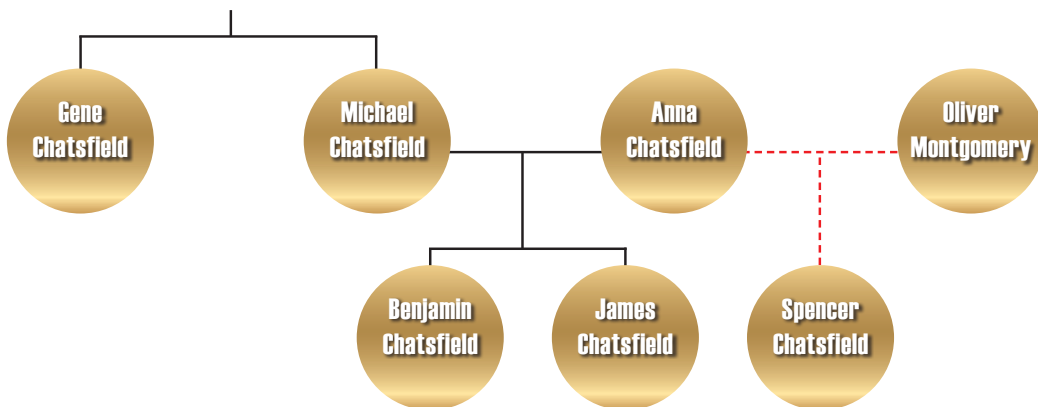
www.bookandwalk.hu

Harrington CSALÁDFA

CHATSFIELD HOTEL A CSALÁDFA

———— Házások és az abból született gyerek

- - - - - Házasságon kívüli kapcsolat és az abból született gyerek

ELŐHANG

– Ez az ajánlatom, Delucca. Elfogadhatja, de nemet is mondhat. Nyilván nem kell külön hangsúlyoznom, hogy amennyiben a vállalatunk egyesülése ellen dönt, az az én cégemet a legcsekélyebb mértékben sem érinti hátrányosan. Az O’Connor Foods így is virágzik.

Giancarlo Delucca arcizmai megfeszültek a fölényeskedő hang hallatán. Az idős ír férfi célzását nemigen lehetett finomnak nevezni. Gianni, ahogyan Giancarlót általában szólították, könnyűszerrel ki tudta egészíteni magának, amit hallott. Az O’Connor Foods így is virágzik, miközben a Delucca-birodalom továbbra is beszorul az európai piacra, mielőtt a többi kontinensen is megvethetné a lábát. Majd egyszer, sok év múlva...

Gianni félig leeresztett szemhéja alól nézett Liam O’Connorra, aki hatalmas főnöki foteljában trónolt, háta mögött Dublin üzleti negyedének tetszetős látképével.

– A lánya mit gondol erről a megszervezett házasságról?

O’Connor acélszürke szeme elsötétült, és szája sarka alig észrevehetően megrándult.

– Keelin lojális a családi vállalathoz.

– Annyira, hogy egy érdekházasságba is belemegy?

Gianni nem várta meg a választ, hanem felkelt a székéről, és a padlótól mennyezetig érő panorámaablakhoz sétált. Kezét a zsebébe süllyesztette, hogy idegességében ne túrjon bele tíz ujjal a hajába. Torka elszorult, és már alig kapott levegőt. Házasság! Már a szó is rossz emlékeket ébresztett benne. Megfogadta, hogy ő soha nem sétál bele abba a csapdába.

Az viszont tény, hogy rászorul a fúzióra a rendkívül sikeres O’Connor Foods nevű céggel, ha meg akarja hódítani a nemzetközi piacot, különösen az Egyesült Államokét. Az végre elfeledtetné vele nehéz gyerekkorát és ifjúsága gyötrelmes éveinek keserű emlékeit. Neki pedig leghőbb vágya, hogy helyreállítsa a Delucca név jó hírét, hogy többé senki se hozhassa kapcsolatba a maffia rémtetteivel.

– Keelin roppant vonzó és bájos teremtés – zavarta meg töprengését O’Connor hangja a háta mögül. – Kitűnő diplomát szerzett, és tud viselkedni. Feleségként óriási nyereség lenne a maga nagyratörő terveinek a megvalósításához, elvégre a terjeszkedés mellett a világ élvonalába is akar kerülni.

Undorító volt, hogy O’Connor úgy dicséri a saját húsát és vérét, mintha egy díjnyertes tenyészkancát próbálna eladni. Gianni azonban el akarta rejteni az érzéseit, ezért ott maradt az ablaknál, és nem fordult meg.

– Azt hiszi, én nem tudnék feleséget találni magamnak? – kérdezte, bár ezt a lehetőséget még csak nem is latolgatta.

Liam O’Connor szárazon felnevetett.

– Nem kétlem, hogy csak csettintenie kellene, Delucca, és már válogathatna is a feleségjelöltek között. Elvégre megelőzi a híre, és mindenki tudja, hogy...

Gianni most olyan hirtelen fordult meg, hogy a másik férfi elharapta a szót.

– Vigyázzon, O’Connor! – mondta Gianni, s bár forrt benne a düh, sikerült nyugodt hangot megütnie.

Liam O’Connor felkelt főnöki foteljából, és kijött az íróasztala mögül. Magas termetével, markáns vonásaival és ezüstfehér hajával vitathatatlanul impozáns jelenség volt. Az idősebb alfa-hím, aki higgadtan néz szembe fiatalabb vetélytársával, ha az magasabb, erősebb és vonzóbb is, mint ő valaha is volt.

Gianni mindent tudott az alfa-hímekről, elvégre sokáig az egyik díszpéldányukkal kellett felvennie versenyt. Az apjával.

– A megbízhatóság és tisztességesség auráját egyetlen másik cég sem teremtheti meg a maga számára úgy, mint a miénk. – O’Connor nem tett lakatot a szájára. – Különösen egy fúzió esetén. Ha egyesülünk, maga automatikusan élvezni fogja azt a bizalmat, amelyet mi kezdetől fogva

megkaptunk. Páratlan esélyt kínálok magának arra, hogy mind a cége, mind a maga nevét olyan megbecsüléshez juttassa, amelyenhez a saját erejéből sohasem jutna. Azt pedig ugyanúgy tudja, mint én, hogy egy családos ember iránt alapvetően nagyobb a bizalom.

A ki nem mondott rész már megint ott lógott a levegőben. Nagyobb a bizalom, mint egy olyan férfi iránt, aki javíthatatlan playboy hírében áll, és még az alvilággal is kapcsolatba hozzák... A francba! Gianni utálta, hogy igazat kell adnia O'Connornak: valóban ez lenne élete üzlete.

– Ez mind igaz lehet, de azt se felejtse el, hogy a maga vállalata számára is frissítően hatna, ha hagyományos kínálatába olasz luxuscikkeket is felvehetne – jegyezte meg hűvösen, hogy nyeregben maradjon.

O'Connornak láthatóan nem volt ínyére, hogy ezt az emlékezetébe idézték, mert elborult a tekintete.

– Valójában miért szabja az egyezés feltételéül, hogy feleségül vegyem a lányát? – kérdezte Gianni váratlanul.

– Keelin az egyetlen gyermekünk és az egyedüli örökösünk. Én pedig régi vágású férfi vagyok, Delucca. Biztosítani akarom a lányom jövőjét. A maguk házassága révén fennmaradna a családunk neve.

Ez nem volt elég ahhoz, hogy eloszlassa Gianni gyanakvását. Figyelme azonban elkalandozott, mert tekintetét az idős férfi mögött a falon függő bekeretezett fényképek vonták magukra. Közelebb lépve O'Connort látta meg rajtuk, hírességek társaságában, például két amerikai elnökkel is. Oldalán mindig ott volt egy vonzó, vörösesszőke hajú és zöld szemű nő, aki csakis a felesége lehetett.

Lejebb, egy másik fotó egy nevető fiatal nőt ábrázolt lóháton. Kopott farmernadrágjához ugyancsak színehagyott pólót viselt, amely feszes mellére simult. Dereka nagyon vékony volt, csípője rendkívül nőies. Elbűvölően vonzó jelenség volt, de nem azon az elegáns módon, amelyen az anyja, bár ugyanolyan mandulavágású zöld szeme volt, mint neki. Vörös hajzuhatagát laza lófarokba fogta, arcszíne egészségesen pirosposzsgás volt, de tejfehér bőrét bájos kis szeplők is pöttyözték.

Természetes, hamisítatlan szépsége Gianniban megpendített egy húrt, amelynek eddig még a létezéséről sem tudott. Pedig a lány egyáltalán nem tartozott az általa kedvelt nők típusához.

– Ő a mi Keelinünk – mondta O'Connor teljesen feleslegesen. – Nos, mi legyen, Delucca? Sikerült döntésre jutnia?

Gianni hallgatott. Semmit sem kellett mondania, a válaszát mindketten tudták.

1. FEJEZET

Keelin O'Connor végigjártatta tekintetét az előkelő római Harrington Hotel elegáns lakosztályán, amelyben most a bútorok és a padló nagy részét bevásárlószatyrok, táskák és dobozok borították. Mivel a shoppingolás terén még újoncnak számított, Keelin csak remélhette, hogy kellőképpen könnyelmű volt, amikor mindent összevásárolt, amit a szépek és gazdagok viselnek a tévésorozatokban.

Vőlegénye, akit egyáltalán nem ismer, most már bármelyik pillanatban megérkezhet. Keelin utálta, hogy izzad a tenyere, és a vére még mindig forr a felháborodott haragtól, amely akkor fogta el, amikor két hete meghallotta, mit vár el tőle az apja.

– Ezt nem gondolhatod komolyan! – döbönt meg.

– Pedig úgy gondolom. A legkomolyabban – jelentette ki Liam O'Connor rezzenéstelen arccal.

Keelinnek nehéz volt elhinnie, hogy ez nem csak rossz álom.

– Képes voltál arra, hogy pénzért odaigérj egy vadidegen pasasnak? – kérdezte, és ezzel legalább pár másodpercre sikerült kibillentenie nyugalmából az apját.

– Nem erről van szó – felelte a férfi fojtott hangon, aztán felállt, és beletúrt sűrű, ősz hajába.

– Giancarlo Delucca Olaszország egyik legsikeresebb vállalkozója, akinek remek ötletei vannak. Olasz specialitásai és a borai három év alatt meghódították az európai piacot, és tekintélyt vívtak ki a Delucca névnek. Az irdatlan méretű nyereségről már nem is szólva.

– És mi köze ennek hozzám? – kérdezte Keelin.

Apja két kézzel az íróasztal lapjára tenyerelt, és előrehajolt, hogy szemmagasságban legyen Keelinnel.

– Hogy mi köze hozzád? Nagyon is sok – felelte, és hangja minden szónál keményebb, parancsolóbb lett. – Fúziót tervezek Delucca cégével, hogy biztosítsam az O'Connor Foods jövőjét. És te az alku része vagy.

Keelin olyan erősen ökölbe szorította a kezét, hogy körmei a húsába vájódtak.

– Ez ásatag és cinikus gondolkodás.

Az apja kihúzta magát.

– Ne légy már ennyire naiv! – mondta hűvösen. – Ez kizárólag az üzletről szól. Egyébként pedig Giancarlo Delucca fiatal, gazdag és rendkívül jóképű férfi. Nincs olyan nő, aki ne adna meg mindent azért, hogy a felesége lehessen.

– Nyilván azokra a nőkre gondolsz, akiknek legfeljebb csak két agysejtjük van – gúnyolódott Keelin, miközben emlékezete mélyéről megpróbálta előásni azt a keveset, amit erről a Deluccáról hallott. Apja komor ábrázatáról szándékosan nem vett tudomást. – Jól dereng nekem, hogy a pasasnak kétes kapcsolatai vannak a maffiával?

– Nem neki, hanem az apjának. És csak voltak, ugyanis már nem él – érkezett a védekező, de határozott válasz. – Giancarlo Delucca eltökélte, hogy nem viszi tovább azt az örökséget, hanem új fejezetet nyit a család történetében. Ezért is akar megőszülni és megállapodni.

– Velem az oldalán. – Keelin felnevetett, de a hangot, amelyet kiadott, ő maga is hisztérikusnak találta. – Hogy én milyen szerencsés vagyok!

Egy szürke szempár hűvös tekintete vívott néma párbajt egy zöld villogásával.

– Talán nem azzal nyaggattál folyton, hogy vonjalak be jobban az üzleti ügyekbe? – kérdezte a férfi.

– De igen. – Keelin torkában gombóc nőtt, amikor arra gondolt, milyen következetesen mellőzte őt eddig az apja. – Csakhogy nem tenyészkanca akarok lenni, amelyet annak adnak el egy árverésen, aki a legtöbbet kínálja érte, hanem önálló személyiségként és a családi vállalat örököseként szeretnék szerepet játszani a cégnél.

A Liam O'Connor szája körül megjelent vonást csakis a kérlelhetetlenség jelének lehetett érteni.

– Nemigen adtál okot arra, hogy ilyen megvilágításban lássalak, Keelin.

A lányban feléledt a régi düh és kétségbeesés, de nem akarta, hogy az apja ezt meglássa rajta, ezért gyorsan a panorámaablakhoz lépett. Cunamiként öntötte el a meg nem értettség fájdalma, amely egész életében gyötörte. Szüleinek csakis csalódást okozott. Az anyjának azért, mert nem engedte neki, hogy annak a cuki divatbabának öltöztesse, akit ő kívánt magának. Az apjának pedig azon egyszerű okból kifolyólag, hogy lánynak született.

Miután megértette, miért nem viszonzozzák a szülei az ő gyermeki szeretetét, más módon próbálta magára vonni a figyelmüket. Ez elsősorban féktelen kamaszkori lázadásokban csapódott le, amelyek nemcsak értelmetlenek voltak, de olyan kínosak is, hogy ma már nem szívesen emlékezett rájuk. Csakhogy akkor sem változott semmi, amikor már túljutott életének azon a szakaszán. A szülei még azt sem tartották fontosnak, hogy elmenjenek az egyetemi diplomaosztójára.

Miután most úgy-ahogy sikerült összeszednie magát, elfordult az ablaktól, és az apja tekintetét kereste.

– A családuknak akkor is kihál, ha én hozzámegyek ahhoz a... férfihoz.

Liam O'Connor a fejét rázta.

– Nem, nem. Delucca belement, hogy megtartja a nevünket és a cég logóját is, a fiaid pedig majd megöröklék őket.

A fiaim! Akiket egy idegen nemz majd. Egy bűnöző! – gondolta Keelin.

Apja kijött az íróasztala mögül, és közvetlenül a lány előtt állt meg. Vonásai olyan lágyak voltak, amilyenek Keelin csak ritkán látta őket, és egyszeriben elszorult a szíve. Olyan elkeseredetten vágya az elismerésére, hogy már az apai szeretet ilyen szegényes megnyilvánulásának is bedől?

Liam O'Connor nagy sóhajjal megdörzsölte a szemét.

– A meztelen igazság az, hogy az O'Connor Foods komoly bajban van, ugyanúgy, ahogyan a régió legtöbb vállalata.

– Mit értesz komoly baj alatt? – kérdezte Keelin.

Apja azonban csak legyintett, és ezt a mozdulatot a lány már jól ismerte tőle. Akkor szokta alkalmazni, amikor nem akart egyértelmű választ adni.

– A fúzió biztosítja a cégünk jövőjét, és így a tiédet is.

– Az én jövőm egyébként is biztosítva van – állította Keelin. – Nem hiába végeztem el az egyetemet, és a segítséggel elérhetem, hogy a vállalat...

Liam O'Connor felemelte a kezét. Arcán már nyoma sem volt a lágyságnak.

– Ha valóban bizonyítani akarod, hogy a cég hasznára lehetsz, arra ez a házasság az egyetlen esély, Keelin.

A lányban a remény utolsó, halvány szikrája is kialudt, és megrázta a fejét.

– Nem.

Apja visszament az íróasztala mögé, és rácsapott a tenyerével.

– Tudhattam volna, hogy kudarcot vallasz, amint esélyt kapsz arra, hogy bizonyítsd az örökösen fenn hangoztatott elkötelezettségedet! De mondok én neked valamit, Keelin. Ha kitartasz az álláspontod mellett, mostantól a saját lábodon kell megállnod.

A lány pár másodpercig úgy érezte magát, mintha ökölrel gyomorszájon vágták volna. Régóta szerette volna már bizonyítani a lojalitását, ám az apja erre csak a szabadsága feladása árán kínál számára esélyt.

Kétségbeesésében hirtelen támadt egy mentő ötlete.

– Mi van, ha találkozom Deluccával, és ő már nem is akar majd feleségül venni?

– Már hogyne akarna! Vonzó lány vagy, és a csomagodban ott van az, amire ő a legjobban vágyik: a nemzetközi piac meghódítása. Ezt a lehetőséget soha nem hagyná ki.

Keelin azonban már nem figyelt az apjára, mert azon törte a fejét, hogyan kerülhetne ki ebből a képtelen helyzetből úgy, hogy közben nem éget fel maga mögött minden hidat. Csakis ezért ment bele, hogy találkozzon az apja által kiszemelt vőlegényével.

Most pedig itt ül Rómában, és mindjárt létrejön az a találkozás. Időközben sikerült egyet-mást megtudnia Giancarlo Deluccáról. Kiderült számára, hogy a fickó valósággal megszállottan igyekszik elfojtani az állítólagos maffiakapcsolatairól terjengő szóbeszédet.

Egyébként pedig maga a testet öltött olasz elegancia, és Keelint, ha meglátta a fényképét, legnagyobb bosszúságára mindig bizsergés fogta el. Delucca hihetetlenül jóképű, ráadásul veszélyesen férfias jelenség. És arra törekszik, hogy mérföldek válasszák el attól a képtől, amely az apjáról él a köztudatban, akit bestiális módon meggyilkoltak.

Giancarlo Delucca egyetlen fotón sem szerepelt kétszer ugyanazzal a nővel. Kísérői kivétel nélkül magas, barna, nádszálvékony és lélegzetelállító szépségek voltak. Öltözködésüket inkább egyszerű elegancia jellemezte, de megvolt bennük az a bizonyos *je ne sais quoi*, ahogy egy francia divatlap fogalmazott.

Delucca maga ugyan playboy hírében állt, mégsem jelent meg róla egyetlen olyan fotó sem, amely tisztességtelen helyzetben ábrázolta volna. Botrányba sem keveredett soha. Lehet, hogy a szoknyabolond híre csak pletyka? Vagy az eltökélt felkapaszkodás közben a nők egyszerűen nem fontosak a számára? A diszkréció viszont a jelek szerint nagyon is az.

Ez így együtt elegendő muníciót biztosított Keelinnek ahhoz, hogy stratégiát dolgozzon ki. Giancarlo Delucca egészen biztosan nem az a férfi, aki buta és felszínes feleségre vágyik. Keelin ezért eldöntötte, hogy pontosan olyan nővé változik át. Így majd megkönnyíti Delucca számára, hogy kerek perccel mondjon a két cég egyesülését írásba foglaló szerződés házasságra vonatkozó kikötésére.

Azoknak a lányoknak a túlrajzolt karikatúrája lesz, akiket már iskolás korában is utált. Gazdag, elkényeztetett, üresfejű és dögunalmas. Olyan nő, aki elől Giancarlo Delucca minden bizonnyal futva menekül majd.

Miután elkészült az átváltozással, Keelin megnézte magát a magas tükörben. Ruha: nagyon rövid. Vörös haj: tucatzézura. Smink: túl erős. Az anyja el lenne tőle ragadtatva, ha így látná. Keelin fintort vágott a tükörképére, aztán még egyszer alaposan befújta magát parfümmel, olyan erősen, hogy azonnal tüszögés tört rá.

Szíve vad kalapálásba kezdett, amikor kopogtattak a lakosztálya ajtaján. Nevetségesnek érezte magát, és kicsit sem úgy, mint aki készen áll arra, ami most következik. Semmi kétség, a pasas azonnal átlát majd rajta.

Megint kopogtattak, most már hangosabban. Keelin mélyeket lélegzett, és megerősítette a lelkét. Meg kell vívnia ezt a harcot, elvégre a szabadsága és a jövője a tét. Mosolyt varázsolt az arcára, reményei szerint üres, kifejezéstelen mosolyt, és ajtót nyitott. Mosolyának azonnal nyoma veszett, amint tekintete végigfutott a fekete öltönyben előtte álló Adonison. Sok fotót látott Giancarlo Deluccáról, de hús-vér valóságára egyik sem készítette fel.

Gianni ösztönösen hátrált egy lépést, és megpróbált képet alkotni az előtte álló nőről, lehetőleg úgy, hogy ne engedjen a hányingernek, amelyet a borzalmas parfümfelhő váltott ki belőle. Mindenből túl sok – ez volt az első gondolata. Nem is csak sok, hanem egyenesen rengeteg.

Kazalnyi vörös haj, túlzásba vitt smink és szűk, ujjatlan ruha, amely illetlenül sokat megmutat a feltehetően szoláriumban leburnult bőrből, mind a kurta szoknyarész alatt, mind a mély dekoltázsban. A nő távoli hasonlóságot sem mutatott azzal a fényképpel, amelyet Gianni pár napja Liam O'Connor irodájában látott róla. A gyanú, hogy az öreg talán szándékosan átverte, feldühítette Giannit, és másodpercekre torkára forrasztotta a szót, bár ez vele nem szokott megesni.

Hosszú pillanatokig csak némán meredtek egymásra. Miután a penetráns parfümfelhő lassanként eloszlott, Gianni lenyelte a mérgét, és gondolatban figyelmeztette magát, hogy ne ítéljen elhamarkodottan.

– Miss O'Connor, örülök, hogy megismerhetem. Giancarlo Delucca vagyok. *Benvenuto!* Isten hozta Olaszországban!

Keelin zavartan hunyorgott, ám aztán viszonzta a férfi mosolyát, és ellépett az útból.

– Elnézését kérem, de éppen csak megjöttem a bevásárló körutamról.

Gianni belépett a lakosztályba, és feltűnt neki, hogy a lány szédítő cipősarkai nélkül sem lenne alacsony. Százhetvenöt centinél is magasabbra becsülte. Ezt meglepőnek találta, és máris egészen más fényben látta Keelin O'Connort. Amint azonban kattanni hallotta maga mögött az ajtót,